

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan, zvečer izvzemši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem doma za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K, kdor hoče samopoj, plača na vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petorstopne petit-vrste po 14 h, če se oglasila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 3. — Upravištvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Slovanski dnevi v Petrogradu.

I.

V Petrogradu, 1. jun.

Slovenec, živče že desetletja na Ruskem, že dolga leta nisem imel nobenega stika s svojo domovino. Postal sem apatičen in nisem se brigal za politične odnose niti tu v svoji novi domovini, še manj pa za razmere doma na Slovenskem.

Iz te letargije so me prebudili prekrasni slovanski dnevi, ki smo jih preživeli pretekli teden tu v Petrogradu.

Človek bi ne verjel, kakšne spremembe so nastale v teh kratkih dneh v mišljenju in čuvstovanju ruske javnosti. Slovanska ideja je preje samo tla, za njo se je navduševal samo ozek krog najbolj prosvetljenih mož, a sedaj, ko so ji podali novega netiva k nam došli avstrijski poslanci, vzplamtela je v mogočen, neoglašeni zubelj, ki je razvnel vso rusko javnost ter jo vnelil v nerazrušne spono za vse sinove matere Slave edino spasonosne slovanske ideje.

Moje pero je preokorno, nimam več toliko v oblasti slovanskega jezika, da bi mogel primerno opisati ta silni preobrat, ki je nastal v zadnjem času v javnem življenju na Ruskem in dosegel svojo kulminacijo v posvetovanju ruskih »dejavitelev« s slovanskimi delegati iz Avstrije.

Speča slovanska zavest, ki je kakor iskrica tla na površju ruske duše, je vzplamtela, se razžarila ter se hipoma razvila v mogočen plamen, ki ga ni več moči ugasniti in naj se proti njemu zarote vse peklenke sile!

Poročal sem vam že na kratko o sprejemu in prvih konferencah poslancev dr. Kramarja, Hribarja in dr. Hlibovskega, preostaja mi torej samo še poročati o slavnostih in posvetovanjih dne 29. in 30. maja.

Ker je Slovanom sovražno časopisje raztrosilo v prozornem nameru, slovanski stvari škodovati, vest, da je sestanek slovanskih poslancev z ruski in poljski žurnalisti policija razgnala, hočem najprvo poročati o tej, v uredništvu »Slova« se vršeci konferenci. To posvetovanje je sklical bivši trgovski minister M. M. Fedorov, sedanjí lastnik in glavni urednik dnevnika »Slova«.

Prvi je govoril Fedorov sam, ki

je pozdravil goste v imenu ruskega časopisja ter naglašal potrebo, da se združijo ruski in slovanski žurnalisti v eno močno, enotno falango.

Poslanec Ivan Hribar je z ozirom na izvajanja Fedorova poudarjal, da so najpraktičnejša pot k temu edinstvu časniški kongresi, ki so najugodnejše sredstvo za medsebojno zblizanje in spoznavanje. Nadalje je neobhodno potrebno ustanoviti slovanski korespondenčni urad in sicer na praktični podlagi in sicer po ameriškem vzorcu na komercialnem temelju.

Poslanec dr. Kramar je zahteval ruskim listom za naklonjenost in izdatno pomoč, ki jo nudi časopisje njemu in njegovima tovarišema pri začetni akciji glede vse-slovanskega kongresa; nadalje je kazal na potrebo tesne združitve slovanskih časniškega ter ustanovitve slovanskega korespondenčnega urada ter naglašal, da bo tak zavod našel najizdatnejšo podporo tudi pri francoskih, italijanskih in ameriških listih.

M. M. Fedorov je naznanil, da bo v kratkem rešeno vprašanje o shodu ruskih žurnalistov. Čim bo to vprašanje rešeno, se ruski časnikarji takoj pridružijo organizaciji svojih ostalih slovanskih kolegov.

Dr. Kramar je vnovič naglašal, da je treba vso stvar postaviti na praktični temelj ter doseči, da bodo ruski in slovanski listi interesantne vesti lahko med sabo zamenjevali.

Na to je izdajatelj »Slova« Fedorov sprožil vprašanje o časniškem shodu v Ljubljani ter pripomnil, da je vsekakor potrebno, da se tega kongresa udeležijo čim največje predstavitelje ruskega časopisja.

Poslanec Hribar je v imenu ljubljanskega mesta in v imenu časniškega združenja v »Društvu slovanskih književnikov in časniškega združenja«, vabil ruske žurnaliste, naj se udeležijo III. kongresa slovanskih časniškega, ki bo sredi meseca septembra tekočega leta v Ljubljani.

Urednik »Moskovskih Vjedomosti« prof. Budilovič je izrazil bojazn, da bi avstrijska vlada morda zabranila sodelovanje ruskih časniškega na tem kongresu. Dr. Kramar je to bojazn razpršil, naglašajoč, da je docela izključeno, da bi avstrijska oblast le pomislila na to, da bi zabranjevala ruskim gostom sodelovati na kongresu »Osrednje zveze slovanskih časniškega«. S tem je bilo posvetovanje končano in navzoči

uredniki so sklenili, da se udeležijo ljubljanskega kongresa kolikor mogoče v polnem številu.

Državni zbor.

Dunaj, 3. junija. Današnja seja je bila v znamenju dogodkov na vseučiliščih. Položaj je zopet skrajno napet. Klerikali in krščanski socialisti zahtevajo čimdalje burnejšo glavo naučnega ministra, in voditelji krščanskih socialistov napenjajo vso politično spretnost, da bi preprečili razkol v stranki. Dočim pa klerikali rujejo proti svobodnim načelom in predmetom na vseučiliščih, so ravno danes poslali poslanca Bielohlavka, da je zagotavljal v parlamentu, da je njegova stranka zvesta nemški »Gemeinbürgschaft« ter se hoče vedno zavzemati za nemško politiko.

V začetku seje je poslanec Dobernig predlagal, naj se § 55. državnega ljudskošolskega zakona spremeni tako, da se dohodki učiteljem povsod odmerijo tako, da morejo učitelji posvečati vse svoje moči svojemu poklicu ter morejo tudi svojorojstvom primerno preživljati. Za take najmanjše dohodke je smatrali plače državnih uradnikov štirih najnižjih činovnih razredov, in sicer tako glede službenih prejemkov kakor tudi penzije.

Potem se je nadaljevala proračunska debata. Poslanec Spadaro (Italijan) je izjavil, da morajo vsi nemški narodi odločno protestirati proti invaziji nemških uradnikov. Nadalje je zahteval ustanovitev italijanske pravne fakultete v Trstu.

Poslanec dr. Kerek je protestiral proti sproženju misli, naj bi se meščanske stranke združile proti socialnim demokratom. Po njegovem mnenju tiči za klicem po združitvi proti socialnim demokratom strah pred socialno-političnim delovanjem parlamenta. Parlament se mora napraviti sposobnega za rešitev velikih nalog, kakor so jezikovni zakon, urede razmerja z Ogrsko in socialno-politične reforme. Končno je zahteval, naj preneha od države in vlade pospeševanje umetno germaniziranje.

Razprava se bo nadaljevala jutri.

Štrajk na vseučiliščih.

Dunaj, 3. junija. Danes se začne štrajk na vseh dunajskih visokih šolah. Istotako so ustavljena predavanja na nemških tehnikah v Pragi in Brnu ter na nemškem vse-

učilišču v Pragi, dočim se Čehi še niso pridružili štrajku. Na vseučilišču v Černovicah se začne štrajk jutri. Vlada ne misli proti štrajkujočim dijakom prestrogo postopati, temuč jim najbrže zaračuni ves semester. Inomoško vseučilišče se odprlo po binkošti in takrat skoraj gotovo poneha štrajk na vseh visokih šolah.

Iz parlamentarnih odsekov.

Dunaj, 3. junija. Železniški odsek je sklenil danes po daljši debati, predlagati državnemu zboru zgraditev železnice Gleisdorf-Hartberg na Štajerskem in podaljšanje železnice čez »Wechsel« do Adrije.

Justični odsek je odobril spremembo glede zakona o porotniških imenikih. Za poročevalca pred parlamentom je izvoljen poslanec dr. Zazarski.

Socialno-politični odsek je izvolil pododsek za izdelanje zakona o pokojninskem zavarovanju privatnih uradnikov.

Ban Rauch odstopi.

Budimpešta, 3. junija. Baron Rauch je bil včeraj v spremstvu podbana Czernkovicha pri ministrskem predsedniku dr. Wekerleju. Med banom in ministrskim predsednikom so nastale baje nepremostljive difference.

Zagreb, 3. junija. »Hrvat-ska« je izvedela baje iz popolnoma zanesljivega vira, da bo ban Rauch odstopil že v najkrajšem času. Konflikt med banom in ogrsko vlado je nastal baje zato, ker dr. Wekerle zahteva, naj Hrvaška prispeva za zgradbo liške železnice osem milijonov kron. Ban pa stoji na stališču, da je ta železnica že financirana in zagotovljena z junktimom med Avstrijo in Ogrsko. Ta železnica se mora zgraditi ne zaradi Hrvaške, temuč ker jo zahtevajo interesi monarhije. Takoj po odstopu bana Raucha se razpišejo nove volitve.

Konflikt med Perzijo in Rusijo poravnan.

Petrograd, 3. junija. Perzijska vlada je sprejela ultimatum, ki ga je stavil general Snarski v imenu ruske vlade ter prosila za mir. S tem je mejni konflikt med obema državama vsaj počasno poravnan.

Reforme za Macedonijo.

Petrograd, 3. junija. Angleška vlada je poslala Rusiji nove predloge glede reform v Macedoniji.

Ti predlogi ne zahtevajo nič novega, temuč le nekatere izpopolnitve ruskih načrtov. Ruska vlada sprejme angleške predloge že v nekaterih dneh, nakar se predloži v odobrenje Franciji, Italiji, Nemčiji in Avstriji, potem pa se izroči Turčiji.

Vstaši v Macedoniji.

Sofija, 3. junija. Preteklo nedeljo je srbska četa napadla bolgarsko vas Tlaminici na bolgarsko-turški meji, jo zažgala ter pomorila več mož, žen in otrok.

Carigrad, 3. junija. Pri Kavali v okraju Drama so grški vstaši napadli 18 Bolgarov ter jih z revolverji šest ustrelili, dva pa težko ranili.

Veleizdajska zarota v Črni gori.

Cetinje, 3. junija. Včeraj so bili zaslišani bivša ministra Jurovič, Zerović in bivši ministrski tajnik Piletič. Vsi trije so se zagovarjali, da temeljijo vse obdolžitve na praznih sumničenjih in izpovedbah nekaterih jim sovražnih soobtožencev, v resnici pa niso imeli nikakih zvez z zarotniki.

Vstaja na Samosu in velesile.

Carigrad, 3. junija. Velesile, ki imajo vrhovno varstvo nad otokom Samosom, so posredovale pri turški vladi zaradi dogodkov na otoku. Francoski in angleški konzul sta pri ministru zunanjih del ustno zahtevala, da se organični statut ne krši ter se naj turško vojaštvo takoj odpokliče, kakor brž bo narejen na otoku red. Isto je zahteval danes tudi ruski poslanik. Minister je odgovoril, da bo turško vojaštvo moralo nekaj časa ostati na otoku, ker se kmalu skliče narodna skupščina.

Solun, 3. junija. Pet turških vojnihi ladij je s topovi poldrugo uro obstreljaval glavno mesto Vathy, ki je začelo na mnogih krajih goreti. To je prebivalce znova razkačilo, da so zbežali k vstašem. S tem je knez tudi prelomil svojo obljubo, ki jo je dal v proklamaciji na narod.

Cez hrib in dol na Trubarjev rojstni dom.

Prijatelj! poznaš Trubarjev rojstni dom, poznaš li kraje, kjer je tekla zibelka prvemu slovstveniku? Če ne, vzemi v roke popotno palico, v

LISTEK.

Stara devica.

Povest; spisal K. Oblak.

(Konec.)

Fanika je bila zjad lastnica hiše, v kateri je prebivala toliko let z očetom in z materjo. Natančno, kakor nikdar prej, se je spominjala te hiše in vse njene okoliščine, zlasti pa na nasprotni strani ceste ležeče delavnice mizarjeve in kodroglavega Matijeja.

Preganjanje snubecev ji je že presedalo, v vasi, kjer je prebivala, se ni mogla več videti, tako zoperno ji je bilo vse, in tako se je končno odločila, da se vrne v kraj, koder je preživela svojo mladost.

Dasi je imela mnogo ugodnih ponudb, ni hotela prodati posestva, ki ji ga je zapustil stric Anton. Vse je ohranila v svoji lasti. Prodajalno je dala v najem, zemljišča v zakup, lesno kupčijo pa je poverila mnogoletnemu hlapcu Tinetu. Hotela je tudi še naprej kupčevati z lesom, da se izpolni želja pokojnega strica Antona in se množi njegova dedščina.

Slovo od vasi in njenih prebivalcev je bilo lahko, toliko laglje, ker je Fanika vedela, da se bo pogostoma sem vračala po kupčijskih opravkih. A radovedna je bila, kako jo sprejmejo v mestu, v svojem nekdanjem prebivališču.

Najemniku svoje hiše je pravčasno odpovedala in ko je bila hiša izpraznjena, je poslala staro Katro, da jo spravi v red. Nihče naj bi ne vedel za njen prihod.

Bil je lep jesenski dan, ko je dospela v mesto. Na kolodvoru sta čakala edina izvoščka, ki sta bila v mestu. Spoznala sta Faniko in jo pozdravila površno, videč v njej samo hčer tistega Marolta, ki si je bil vzel življenje. Nikomur se ni sanjalo, da je Fanika postala med tem bogata.

Fanika je šla peš v mesto. Počasi je stopala po prašni cesti. Ko je prišla med hiše, je videla, da se je odpiralo vse polno oken, s katerih so jo motrili radovedni pogledi. Tu in tam so jo ljudje spoznali. Fanika je to videla na njih obrazih. Tudi iz prodajalen so stopili prodajalci in prodajalke na prag in gledali za njo in šepetaje vpraševali, kdo da je to ali pa če so Faniko spoznali, pogrevali žalostno historijo o njenem očetu.

Od farne cerkve je cesta ravno tekla in že od daleč je Fanika spoznala svojo hišo in videla tudi delavnico mizarjevo. Sree ji je začelo hitreje biti, postalo ji je toplo v duši, nekako pomladansko in kri ji je rdečila upadla lica. Nehote je vrgla skrben pogled na svojo novo obleko in v vsako okno je pogledala, da vidi, kako ji stoji novi klobuk. Prvič od pogreba strica Antona ni bila oblečena v žalno obleko; da, njena obleka ji je dobro pristajala, vse je bilo ta-

ko koketno narejeno, kakor za mlado gospo.

Z negotovimi koraki se je bližala Fanika svoji hiši. Na cesti ni bilo nikogar. Iz mizarjeve delavnice se je čulo Faniki izizza prejšnjih let tako dobro znano žaganje in razbijanje, iz hišice mitničarskega prejemnika pa se je čulo evljenje onemogle harmonike. Vse je bilo nespremenjeno tako, kakor tedaj, ko je Fanika zapustila ta kraj.

Fanika je našla vrata svoje hiše zaklenjena. Gotovo je bila Katra kam šla po opravkih, saj ji Fanika ni naznanila dneva svojega prihoda. Tudi na vrt vodeča vrata so bila zaprta. Fanika je bila v zadregi, in ni vedela, kam bi se obrnila. Nemirno je hodila pred svojo hišo, čakaje na Katro, a njeni pogledi so vedno uhajali na mizarjevo delavnico in na njegovo lično hišo.

Naenkrat je utihnilo v delavnici žaganje in razbijanje, vrata so se odprla in čez prag je stopil mizar Matije, ves presenečen, in je mahal s svojo čepico.

»Ah, kaj ste res vi, gospodična Fanika?«

»Da, jaz sem,« je odgovorila Fanika in vesel, srečen usmev ji je šinil čez obraz. »Pričakovali me seveda niste.«

»Ah, gospodična Fanika, gospodična Fanika,« je jecljal mizar in je stiskal Faniko roko. »Kdo bi si bil kaj takega mislil!...«

Matijeju ni prišla nobena pametna beseda na misel, tako je bil presenečen. Fanika ga je v naglici premotrila. Imel je še vedno goste kodraste lase, ki so mu tako dobro pristojale, in oči so mu sijale veselo kakor nekdaj. Malo je bil odebil, a bil je še vedno jako čeden mož.

Tedaj pa je pritekel okrog vogala deček in se oklenil mizarjeve roke. Imel je kodraste lase in vesele oči.

»Ata, kdo pa je ta gospa?« je deček vprašal, upiraje svoje radovedne oči na Faniko.

Faniki se je zdelo, da ji je odtekla od srca vsa kri. Plaho je pogledala mizarja in z drhtečim glasom je vprašala, kaj je na dečka:

»Ali je vaš?«

»Da, moj,« je nekako v zadregi odgovoril Matije, »in še enega imam, nekoliko manjšega.« Naglo se je obrnil Matije k svojemu sinku. »Pokličimo mamco.«

Žena Matijejeva je bila že na potu. Mlada, cvetoča žena, ki se ji je od daleč videlo, da je zadovoljna in srečna. Na rokah je držala otroka, ki je vriskal in cepetal z nogami, ko je zagledal Faniko, kakor da jo od nekdaj pozna.

»Daj gospe poljubček,« je mlada mati nagovarjala otroka in fantek je razprostrl roke in se nagnil k Faniki. Vzela ga je na roke, stisnila ga je k sebi in ga poljubovala in debela solza ji je kanila iz oči. Začudeno je

mlada žena gledala, kaj da pomeni ta ginjenost, Matijeju pa je postalo vroče, ker se mu je nekaj začelo svitati, nekaj kar je mislil, da je že davno pozabljeno. Samo mali Matijček ni videl solza, videl je v Faniki samo lepo oblečeno tujko, ki je bila tako prijazna, kakor še nikdar nobena ž njim, in zato se je zaupno stisnil k njej in ko ga je poljubila na čelo, jo je skrivnostno vprašal: »Ti gospa, ali imaš kaj eukrekov?«

»O da, za vaju dovolj,« je smehljajoč se med solzami rekla Fanika in je otroka novič k sebi stisnila.

S solzami v očeh in z zakasnelim usmevom na velih ustnih, je Fanika prestopila prag svoje hiše, a s trdnim sklepom v sreč, da ostane ta hiša njeno prebivališče.

Od tega dne si je Fanika uredila svoje življenje tako, kakor je bilo nekdaj, ko so živeli še starši. Le vsak mesec enkrat je šla z doma za kupčijskimi posli, sicer je živela življenje samotarice. Mestjani, izvedši za njeno bogastvo, so se ji pač začeli bližati in tudi snubeči so začeli trkati na njena vrata, a Fanika je vse na kratko odpravila. Občevala je samo z Matiejem in njegovo ženo in z njunima otrokoma. V mestu so govorili o Faniki, da je grda in skopa stara devica, a Fanika ni marala za to, njej je bilo dovolj, da sta jo Matijejeva dečka tako veselo klicala: Teta Fanika.

srečo nekaj dobre volje, pa hajdi z menoj!

Greva tjakaj v prelepi božji svet, hodila bova po senčnih stezicah, po belih cestah, ob bistrh studenčkih, po gorskih vrhah, zdaj po bohotnih dehtelih senožitih. Vse ceste vodijo v Rim, a mnogo lepih potov vodi na dom slovenskega pravaka, na **Dolenjsko Rašico**.

Verniki Izlama romajo vsaj enkrat v svojem življenju tjakaj v Meško k grobu svojega proroka. Tako bodi tudi dolžnost vsakega zavednega Slovence, da tudi on vsaj enkrat v svojem življenju roma tja v kraj, za nas Slovence svet, kjer je v borni kmečki hišici ugledal luč sveta prvi proti temni boreči se slov. reformator; prvi svetovno-slovenski slovenski propovednik, prvorobitelj kulture in napredka, oče slovenskega slovstva; prvi, ki je z geslom »et omnis lingua confitebitur deo«, »in vsak jezik bo hvalil Boga«, dal slovenskemu jeziku enako veljavo v cerkvi z drugimi jeziki; prvi začetnik bratskega edinstva vseh Jugoslovancev, zlasti pa Slovencev in Hrvatov.

In dne 8. junija, na binkoštni ponedeljek, praznuje slovenski svet 400letnico rojstva tega duševnega velikana. Pojdimo Slovenci na Rašico. Dolžnost osobito ljubljanskih in dolenjskih Slovencev je, da pohite ta dan doli v prijazno zagorsko vasico, dolenjsko Rašico. Solnce 8. junija ne sme zaiti za vrh Turjaških gor, ne da bi bili vsaj v svojem srečju in mislih na Trubarjevem domu.

Vam vsem, ki ste se oddolili dne 8. junija pohiteti na Rašico in Vam vsem, ki ste primorani to pot oddolžiti na ugodnejši čas, naj po teh splošnih opazkah veljajo nastopne vrstice kot vodnik na Trubarjev rojstni dom. Namen teh vrstic je, da se po njih vsakdo tudi za poznejše izlete lahko orijentira, katero pot mu je hoditi, da vidi in spozna, kje je bil Trubar doma.

Torej po kateri poti krenemo? Vsem ljubljanskim izletnikom, pa tudi onim, ki pridejo iz Dolenjske in drugih krajev, se priporoča jutranji dolenjski vlak do Škofljice; razlika med prihodom vlakov iz Ljubljane in onim z Novega mesta, ni velika, ker je kakor znano, križišče obeh vlakov že na Šmarji, torej le eno postajo vmes. To priporočamo že zato, ker je ta partija, kakor se kmalo prepričamo, najugodnejša in najzanimivejša; dalje tudi zato, da izletniki v čim večjem številu skupaj potujejo. Dolenjski vlak gre ob 7. uri 7 minut zjutraj z južnega in ob 7. uri 18 minut z dolenjskega kolo-dvora; ob 7. uri 36 minut je že v Škofljici; dočim pride nasprotni vlak ob 8. uri 6 minut tja. Gorenjci imajo za dolenski vlak posebno ugodno zvezo. Sestanek vseh z dolenjskim vlakom došlih, kakor morda tudi že preje peš čez Golovec potujočih izletnikov, se določi pri znani narodni gostilni g. Ogoreveca v Škofljici (na »žegnanem studencu«). Od tu peljete čez Turjak na Rašico dve poti. Treba se torej oddolžiti za eno ali drugo. Da pa se bo za to lažje oddolžilo, očitoma eno kot drugo pot. Tako si potem lahko vsakdo izbere, katera pot mu bolje ugaja.

Najzanimivejša in najugodnejša je pot čez Želimlje (cesta v Kočevje) po divni želimljski dolini do Pod Turjaka, od tod po lahko dostopnih stezah vrh Turjaka. Ne bo mu žal, kdor si izvoli to partijo. Želimljska dolina sama na sebi je že nekaj posebnega, žal, le premalo znana. Lepa ravna cesta, sprva ob meji barja in robu gorskih razrastkov

škofljisko-šmarskega gričevja, vodi od brega pod Pijavo gorico skoraj v enomer v prijetni hladni senci tik ob vznožju Turjaškega pogorja in zdaj desno, zdaj levo ob bistri Želimlji, oziroma njenih mnogostevilnih dotokih in studenih. Čim bliže Turjaku, tem tesneja, pa tudi tem divnejša postaja dolina. Kakor bi zašel popolnoma v drugo deželo, je ves ta želimljski svet: ljudje in obdelana zemlja in vsa priroda okrog. Ali nenkrat, to se pravi blizu Pod Turjaka, kako iznenadenje. Baš v najdivnejšem kraju dobiš napis »Wien« na menda lovski hiši in malo dalje pri izbornem slikovitem viru ob cesti, drugi napis »Quellen« na samotni gostilni. Živi li todi nemški rod? Da, ali na slovenski zemlji! To bi bila pešpot od 3 do 3½ ure. Komur bi bila ta pešpot odveč, naj si vzame v Škofljici voznička, ter se da peljati do Pod Turjaka. Tistih nekaj korakov na vrh pa kaj lahko vsakdo peš napravi. Sicer se pa lahko po ridah pelje do vrha. Ta partija se posebno priporoča; prizor se menja drug za drugim, sam ne veš kaj bi preje občudoval, ali bližino ali divni razgled na daljne hribe. Tam zadaj, od koder pride izanjska cesta, ki se za Pijavo gorico strne z našo, je hrib in vas Kremenca kot slikoviti levi breg želimljske doline. Takoj za njo se vidijo sledovi druge doline, »Draga« imenovane. Lepa dolinica! Nje posebni okras je pet velikih ribnjakov, vrednih, da si jih ob drugi priliki ogledate. Koncem doline je velika opekarna na par. Višje gori od Kremenca je Sarsko selo in naprej proti Golom vas Klado. Najbolj pa mika in vabi hrib in cerkva Golo (652 m). Golo je izmed vseh gor na Kranjskem edini znani vrh, na katerem je župnik Mencinger okoli leta 1870. prvi opazoval zanimiv prirodni pojav: glo-rijo, to je barvno-roba meglena podoba, v kateri gledaš rano pri solnčnem vzhodu svoto lastno senco 30 do 40 m daleč na vrhu prizreane goste megle.

(Konec prihodnjic.)

Dnevne vesti

V Ljubljani, 4. junija.

— **Zborovanje slovenskih poslancev na Dunaju.** Včeraj popoldne ob 4. so sklicali poslanci dr. Kramar, Hribar in dr. Hlibovicki slovenske poslance vseh strank na skupno zborovanje, da jim poročajo o uspehu svoje akcije v Petrogradu. Udeležilo se je zborovanja okrog 100 poslancev. Navzoči so bili poslanci vseh slovenskih strank razen slovenskih klerikalev. Poročilo o uspehih slovenske deputacije v Petrogradu je podal dr. Kramar. Med drugim je omenil, da se priredi 1. 1911. vseslovenska razstava v Moskvi, za katero so že zagotovljena denarna sredstva, da se ustanovi velika slovenska banka in da se skliče 12. julija t. l. v Pragi kongres slovenskih delegatov. Poslanci so poročilo vzeli z navdušenjem na znanje ter sklenili, da se ima parlamentarni odbor za prirediteljsko-slovenskega kongresa preosnovati v parlamentarno komisijo, obstoječo iz 15 članov. V to komisijo se naknadno še izvolijo 4 Poljaki, 4 Čehi, 1 Slovenec (klerikalec), 1 Hrvat, 1 Srb in 1 Malorus.

— **Z ozirom na večerajšjo notico o »Jubilejskem sprevodu«** se nam piše iz krogov narodnih dam, da se jih je pač pozvalo, naj stopijo v odbor za prireditev jubilejskega spreveda, a da so dame udeležbo in sodelovanje

odklonile z ozirom na to, ker so tudi češke narodne dame odklonile sodelovati pri jubilejskem sprevodu na Dunaju.

— **Veliki odbor za prireditev ljudske veselice na Gradu** ima jutri v petek 5. t. m. ob polu 11. dopoldne sejo v mestni posvetovalnici na magistratu. Čestite dame in gospodje, ki so bili v veseljem odboru pri prireditvi velike Prešernove veselice, se prosijo, da se udeležijo te seje. Okrožnica se jim dostavi danes popoldne.

— **Velikodušnost dr. Šusteršiča.** Doslej še nismo nikdar slišali, da bi bil milijonar dr. Šusteršič kdaj kaj daroval v kak namen. Da v narodne namene ničesar ne daruje, je znana stvar in tudi ni pričakovati o tem človeku, da bi v tem oziru kdaj spremenil svoje ravnanje. Pa tudi za druge namene doslej ni imel denarja, niti vinarja še ni dal od sebe. On je imel vedno le grablje, s katerimi si je množil z žulji dobrega slovenskega ljudstva blagajnično premoženje. Te dni je pa dr. Šusteršič odinil petdeset kron za jubilejni sprevod na Dunaju! Petdeset kron! Može-va skopost se vidi tudi tukaj! Kaj je milijonarju 50 kron! Nič! Ampak že to je veliko, da je dal in lahko se reče — vsaj on misli tako — da je s tem darom pokazal jako veliko velikodušnost!

— **Poslanec dr. Benkovič.** Z Zidanega mosta se nam piše: V nedeljo, dne 31. majnika 1908 je bil v Radečah pri Zidanem mostu javen društveni shod krščansko-socialnih železničarjev. Shod sta sklicala poslanca dr. Benkovič in Gostinčar skupno z loškim in radečkim župnikom. Mimogrede povedano, bili so vsled zmedenosti (ali je to strah napravit?) teh odrediteljev našega delavstva naznanjeni na politično oblast ob enem tile shodi: 1. Javen ljudski shod, 2. javen društveni shod in 3. brzojavno naznanjen shod po § 2. in to od poslanca dr. Benkoviča! Posebej je bilo izdanih še dveje vabil na ustanovni shod, eno po § 2., eno brez tega nesrečnega §! Ni naš namen tukaj popisovati, kako se je ta shod vršil, omenjeno bodi samo, da je moral navzoči vladni komisar shod zaključiti, in da so ljudje po shodu govorili: »Na, takega teatra pa še ni bilo v Radečah.« S tem bodi o tem shodu povedano vse ter preidemo k oni točki, ki se nas tiče. Predvsem vprašamo tukaj poslanca dr. Benkoviča, kako pride on, kot poslanec našega, oziroma svojega volilnega okraja, do tega, da je šel kakor mačka okoli vrele kaše na Kranjsko ter tam sklical shod za štajerske, to je za delavce svojega volilnega okraja? Ali je samo zato naš poslanec, da hodi tukaj sem le zgago in nemir povzroča? Kje ste pa bili takrat, ko se je po vsem slovenskem naprednem časopisu rotilo naše poslance, naj se zavzamejo za to, da dobi Zidani most slovenskega nadučitelja? Ali vas ta stvar ni malo ni brigala? Da, da, g. doktor, zavzemati se za tako eminentne narodne koristi, to vam je deveta briga! Pajdašiti se z nekim Milavcem, vam bolj prija, želimo samo, da bi vam tudi dobro teknilo. Kako žalostna figura ste bili na tem shodu, prav v srce ste se nam smilili! Pa kako bi se tudi vi v tem okraju zavzemali za narodne koristi, ko ste pa začasa volitev za par beraskih nemških glasov izdali tukajšnje Slovence! S tem svojim junaškim činom pomagali ste postaviti močan steber namškega mostu do Adrije. Tako požrtvovalnemu možu ter vrlému rodoljubu, kakor je gospod Roš, ste pa

škodovali na ugledu. Ali vas še zmeraj ni nič sram? Da, Benkovič je res pravi tič! — Na pošti na Zidanem mostu je razpisano dvojce mest, in sicer: mesto poštnega oskrbnika in mesto poštnega kontrolorja. Tukaj, gospod poslanec, je za vas gradiva dovolj. V prejšnjih letih so bili tukaj nastavljeni večinoma le slovenski uradniki, a sedaj? Sedaj imamo le enega slovenskega uradnika ter enega slovenskega oficijanta, in to v popolnoma slovenskem okraju. Ali ni to pravi pravcati škandal! Ker pa že vnaprej vemo, da v tej zadevi naš poslanec ne bo storil nobenih korakov, kar bi bila sicer njegova prokleta dolžnost, zato se obračamo tukaj do vseh drugih poslancev, da v tej zadevi kaj ukredujejo, in sicer takoj! Se mudi! Po toči zvoniti je prepozno. Prosimo torej.

— **Razsodba upravnega sodišča glede prispevkov celjskega okrajnega zastopa k gradnji celjskega vodovoda.** Kakor znano, je vladni komisar Lehmann, ki je po razpustitvi okrajnega zastopa celjskega prevzel začasno tega posle, izdal sklep, da mora celjski okrajni zastop 40 let zaporedoma plačevati po 2000 kron za vodovod mesta Celje. Da je vsled te nasilnosti na žepe slovenskih davkoplačevalcev, ki bi naj z 80.000 kronami pomagali k gradnji celjskega vodovoda, nastala huda kri, je čisto naravno. Interesiranci so vložili pritožbo na deželni odbor, ki jo je pa zavrnil in potrdil Lehmannov sklep. Pritožba na upravno sodišče je pa imela uspeh in se je pismena razsodba dostavila te dni obema strankama. V tej povsem zanimivi razsodbi se pred vsem razpravlja o delokrogu vladnega komisarja kot začasnega vodje okrajnega zastopa, kateri delokrog je manjši, kakor oni okrajnega zastopa in njegovih organov, ki so izvoljeni za gotovo dobo let. Razsodba pravi: Navadna upravna opravila glede okrajnega premoženja spadajo načeloma v kompetenco vladnega komisarja, izredne odredbe, ki segajo nad navadno upravo, pa le v slučaju silne potrebe, če preči nevarnost, da se zgodi škoda, ki bi je ne bilo mogoče več poravnati. Iz kompetence vladnega komisarja so načeloma izključene vse zadeve, v katerih je okrajni zastop po obstoječih zakonih opravičen postopati do cela po lastni volji. To mejo, ki je postavljena kompetenci interimske uprave okrajnih zadev, je vladni komisar (Lehmann) prekorajčil v dvojnem oziru z odredbo, da mora okrajni zastop tekom 40 let po 2000 K na leto odrajtovati mestni občini celjski za njen vodovod. Oddločitev o tem, če in v koliko se hoče in mora subvencionirati iz okrajnih sredstev kak vodovod zaradi svojega pomena za skupne interese okraja in njegovih prebivalcev, ne spada k stvarni, v katerih je okrajni zastop v vsem smislu besede avtonomen in se lahko popolnoma po lastni volji odloči proti subvenciji ali za njo. Izpodbijana odredba vladnega komisarja pa sega tudi čez navadno upravo v pravico proračunavanja bodočih avtonomnih okrajnih zastopov, tudi če se ne jemlje ozira na veljansko svoto 80.000 K. — S to razsodbo je rečeno, da je odredba Lehmannova postavno neutemeljena. Razsodba je za spodnještajerske razmere velike principialne važnosti in je dokaz, kakih nasilstev se poslužuje nemstvo proti Slovincem, da bi si na teh stroške nabavilo to ali ono drago stvar.

— **Goriški deželni zbor** je imel biti sklican na dan 16. t. m. Ali ker

bodo seje državnega zbora do odgodenja najbrže vsak dan, goriški deželni zbor ne bo mogel biti sklican še ta mesec, marveč se bo moglo to zgoditi šele tja proti sredi meseca julija. Med ljudstvom na Goriškem vlada velika nevolja radi zavlačevanja sklicanja deželnega zbora.

— **V goriškem mestnem svetu** so izvolili v zadnji seji prvega in drugega podžupana. Prvi je Julij Bombič, ki je že dolgo časa prvi podžupan, drugi je dr. Cesciutti. V kratkem bo volitev župana. Izvoljen bo dosedanji župan dr. Marani.

— **V Volčah na Tolminkem** so »zmagali« pri občinskih volitvah klerikale. Z »zmago« se bodo hvalili; ali tako »zmagati«, je lahko, ker ni bilo nasprotnikov. Naprednjaki bi bili prav lahko spravili v občinski zastop nekaj svojih mož, ali tega niso hoteli storiti po pametnem predurku. Klerikalni starejšine so vsi sami nesposobni možje; naprednjaki bi bili morali delati, kakor se je že godilo, hvalili bi se bili okoli pa katoliški starejšine. Tako pa se pokaže v Volčah vsa mizerija klerikalne stranke, kar mora le še podkrepiti naraščajoči napredni živelj.

— **Sedaj je štandruž na vrsti.** Za drugimi kraji na Goriškem so se oglasili sedaj delavci v Štandružni tli Gorice, da se ustanovi tudi tam podružnica »Narodne delavske organizacije«. Ustanovni shod bo še ta mesec. Delavci v Štandružni so bili doslej po večini socialni demokratje.

— **Gospodarska stranka** se je pojavila v Furlaniji. Klerikale nastopajo tam namreč, kjer tako kaže, kot gospodarska stranka in žanjejo tudi uspehe. V Terzu v Furlaniji so zmagali pod »gospodarsko« streho pri občinskih volitvah v dveh razredih popolnoma, v enem pa s polovico kandidatov. V tretjem razredu sta izvoljena kar dva nune.

— **Za slovensko šolo v Krminu** priredita moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici 14. t. m. veselico v Gorici v prostorih hotela pri »Zlatem jelenku«.

— **Kolesarsko dirko** priredita v Gorici na binkoštni ponedeljek kolesarski društvi iz Gorice in Trsta. Obeta se velika udeležba na obsežnem »Velodromu«. K dirki pride tudi odposlanstvo kluba slovenskih biciklistov »Ljubljana«. — Lahko nekaj hujskajo proti tej dirki ter bi radi demonstrirali, pa si najbrže premislijo, ker bi jih vsaka demonstracija presneto drago stala.

— **Naš rojak g. Josip Bervar** je imenovan substitutnim članom o. kr. dvorne kapele na Dunaju ter pride ob enem s 1. septembrom na c. kr. dvorno oporo.

— **Redna seja obč. sveta** katera bo v petek, dne 5. junija ob šestih popoldne v mestni dvorani s temle dnevnim redom: Naznanila predsedstva, personalnega in pravnega odseka poročila: 1) o dopisu mestnega magistrata glede besedila zakona, s katerim se ima vodarini priznati značaj javne davščine. 2) o prošnji »Političnega, gospodarskega in izobraževalnega društva za vodmatski okraj« glede davčnih olajšav hišnim posestnikom v Vodmatu. 3) o dopisu mestnega magistrata glede ustanovitve nove župnije za občini Vič in Glince. 4) o volitvi dveh zastopnikov občinskega sveta v odbor »Dramatičnega društva«. 5) o prošnji Jerneja Hlebsa za bremena prosti odpis parcele št. 70/7 kat. obč. Karlovske predmestje. 6) o prošnji Josipine Čudnovce za nadaljno vkupnjo ostalega 3% posojila na hiši Gosposke ulice 7. 7) o pritožbi mestne občine na upravno sodišče zoper neki odlok o. kr. ministrstva za notranje zadeve glede pobiranja tlakarine. Finančnega odseka poročila: 1) o prošnji podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju za podporo. 2) o prošnji častnega zbora o. kr. pešpolka št. 17 za subvencijo k izdaji polkovne zgodovine tega polka ter o naročitvi nekaj izvodov te zgodovine. 3) o dopisu mestnega magistrata glede ponudbe Franca Kavčiča za nakup mestne parcele št. 23/23 Karlovske predmestje. 4) o dopisu trgovske in obrtne zbornice glede prispevka mestne občine za interlokarno telefonsko zvezo Idrija-Logatec-Borovnica-Ljubljana. Stavbnega odseka poročila: 1) o prizivu dr. Alfreda pl. Valente proti odloku mestnega magistrata, s katerim se mu ni dovolilo napraviti novih vrat iz hiše št. 12 v Frančiškanskih ulicah. 2) o dopisu mestnega stavbnega urada glede naprave provizorne mrežnate ograje okoli Prešernovega spomenika. 3) o dopisu mestnega magistrata glede uravnave gornjega dela Rožnih ulic. 4) o dopisu mestnega magistrata glede uravnave Tržaške ceste do pomerialne meje. 5) o prošnji dr. Adolfa Kaiserja za spremembo regulacijskega načrta glede njegovih parcel ob Tržaški in Rimski cesti. 6) o prošnji tvrde »I. ljubljanske skladišče« za spremembo regulacijskega načrta glede prostora prejšnje Tschinklove tovarne ob Dunajski cesti. 7) o prošnji mestnega magistrata za stavbno dovoljenje

Spomin pod lesniko.

Spisal Cene z Vrha.

Srčkana deca je bila to, Jakec in Julka; on črnolas, skoren deček, rjavih, lepih oči, ona pa svetlolasa, s pogledom kot cijana v zorečem rumenem klasju. Njih roditelji so si bili sosedu gori na Brdih. Docela skrita so bila njihova sela in jedva si jih opazil, izstopivši iz gostega lesa, ker vsa so bila obdana od sadnega drevja. Samotno, tiho, kot gorske steze, ki vodijo iz doline na vrhove, so stala poslopja — med njimi plodovit sadni vrt — drugo blizu drugega: idila brez primera.

Pravcati zalešniki so bili obojni stari; založeni, premožni, ker dobro nebo jih je bogato obdarilo z blagom, živino in lesom. Leto in dan so delali v njihovih velikanskih gozdovih skodljarji, ogljari, so napravljali kurivo, tesarji so pa žagali železnične pragove ter spravljali treske in iveri na kup. Vse leto se je kadilo nad smrekami in bukvami pod sinje nebo in baš to je dolincem pričalo, da se pri ogljarnah in vapnenicah v Brdih kaj zasluži.

Navada je, da so lastniki takih velikih gorskih kmečkih domov skupni podjetniki, zlasti, če se gre za razpečevanje lesa. I, dva sosedata sta leto za letom izvažala les v mesto in se vedno primerno delila. Po-

zneje je še prišlo apno in oglje, kar jima je tako podpomagalo, da sta oba Brdnika — tako so jih nazivali po domače — uživala daleč okoli sloves bogatašev. A kakor sta bila gospodarja vzajemna, tako, če ne še bolj, ste šli gospodinji vsaka svojo smer. Julkina mati Jakčevega očeta ni marala videti in po takem si Brdnici niste mogli biti dobre. Stara ljubezen je bila kriva, da ste se oni dve tako izogibali druga druge, dočim sta moža ljubila obe družini z obema otrokoma vred, ljubila, kakor pač znajo in morejo ljubiti taki gorjanci.

Rastla je mladina, ta živahna otroka, brezskrbno in dobro. Ko smreka na gori, samo da nima preveč tesnobe in sence. Letala sta Jakec in Julka ter se podila s kozami in ovčami po rebrih, dokler ni zopet prišla Velika noč — in šola. Bil je Jakec petnajst mesecev starejši od dekleta in se je šole veselil, dočim se je Julka skrivala za materino krilo in jokaje zatrjala, da bi raje ostala doma. Instinktivno je čutilo dete, da je sedaj konec svobode, deček pa je vedel, da je to prvi korak v življenje in tega se je radoval.

Sedem let je trajala šola in po bratsko sta hodila v dolino. Ko pa sta izstopila iz šole in se poprijela dela, Julka doma pri hiši, Jakec pa bolj na polju in v gozdu, se večkrat po cel teden nista videla, dasi sta bi-

la sosedu, kajti fantov oče ga je večkrat zagnal k ogljarnem ali drugam, da se vadi.

Kar je že Julka kot otrok obetala, je izpolnila: šestnajst let stara je bila najlepše dekle deset ur hoda. Bahačasta nekoliko je res postala — so rekli ljudje — o to jej je bilo v krvi. To nelepno lastnost je imela po materi, ki je pa bila svoje dni le dekla. Jakčeva mati pa je bila, dasi zelo premožna, skromna, in to je spodnjo Brdnico bodlo. Iz dečka je postal mladenič, zastaven in skočen kot jelen. In bil je ljubezniv; trdil je to vsak, ki ga je poznal. Oba mlada sta se videvala odslej le še na nedeljo in praznik, dasi je Julkina mati i temu skušala v okoli priti. Pa ni šlo. Stara je že postala, malo okorna in ni mogla spremljati Julke na mašnem potu. No, in ljudje so videli Jakec in Julko vedno pred cerkvijo skupaj. Nazaj sta hodila po smrečju in bukovju vedno sama in lahko da kateri kdaj ni prav postavil besede, kajti skoro redno je prihajala Julka malobesedna domu in večkrat sta se ločila brez pozdrava. Nekaj se vsaki pot prišlo, kar jima je vedno kalilo radost ljubezni.

Minevala so leta in zopet so prišli zeleni travniki — Binkošti — lepa, krasna nedelja. Iz bukovja, koje- ga še mlado listje se je svetlikalo v solncu liki zlato, so se glasili ptičev pevski zbori in prepel je že ob dveh

(Konec prihodnjic.)

novoga gostilniškega posloplja na mestu sedanje "Švicarije". Šolskega odseka poročilo o dopisu delalnega odbora glede prispevka mestne občine za snujajo se dvorazredno trg. šolo. Direktorija mestnega vodovoda poročilo o dogovoru zastopnikov mestne občine in zastopnikov občine Jezica glede razširjenja vodovoda. Regulačnega odseka poročilo o dopisu županovem glede odkupa nekaterih objektov v svrhu regulacije Kolodvorskih in Predilnih ulic. Jubilejnega odseka poročilo glede cesarjevega spomenika. Odseka za olepšavo mesta poročilo o samostalnem predlogu obč. svetovalca Franchettija glede določitve imen potom in drevedom na posestvu Podturnske graščine. Klavničnega ravateljstva poročilo o prometu v mestni klavnic in na živinskih sejnih leta 1907. Samostalni predlog obč. svet. I. Predoviča glede hodnika na Poljanski cesti. Tajne seje dnevnega red je: Finančnega odseka poročilo glede določitve cen raznim stavbiščem na zemljišča prejšnjega vojaškega oskrbovališča. Personalnega in pravnega odseka poročilo o imenovanju ravnatelja slovenskega gledališča ljubljanskega. Disciplinarni komisije poročilo o treh disciplinarnih zadevah. Direktorija mestne elektrarne poročilo o prošnji nekega uslužbenca za nagrado. Obrtnega odseka poročila: 1) o odločbi o kr. deželne vlade glede gostilniške koncesije Klementine Ravnharjeve; 2) o dopisu mestnega magistrata glede podelitve koncesije Idi Fischerjevi za trgovino s knjigami, muzikalijami itd.; 3) o prošnji Maksa Hrovatina za koncesijo za ročni tiskarski stroj; 4) o prošnji Uršule Kadunčeve za prenos starinarne koncesije; 5) o prošnji Mihe Weissa za začasni prenos gostilniške koncesije; 6) o prošnji Jerneja Matevžeta za prenos gostilniške koncesije; 7) o prošnji Ivana Grila za podelitev gostilniške koncesije; 8) o prošnji Ivana Miklavca za podelitev gostilniške koncesije; 9) o prošnji Marije Blažetove za podelitev koncesije za točenje kave in čaja.

Kje stanuje Mrtvoud? To vprašanje včerajšnji "Slovenec", ki poroča, da je nekega gospoda zadel mrtvoud v svojem stanovanju v Novem Vodmatu. Ni dovolj, da se duhoviti sobotni listkar "Slovenec" norčuje iz našega jezika, zdaj devljejo še v dnevnih novicah slovensčino na natezalnico.

Nesnaga v likvidaturi računskega oddelka fin. direkcije. Kako je nekaterim ljudem pri sruu umazanost, to je že od sile. Prekrasen dokaz za to nam daje likvidatura računskega oddelka finančnega ravateljstva. Tu merodajni gospodi kar noče iti v glavo, da bi se pod osnažil s kako vodo, ne, tega ni treba, saj za uradništvo in stranke je že dobro. Nesnaga je tolika, da smrdi v tem lokalni kot v kaki beznici in da so se že našle stenice ondi. Lep c. kr. državni urad! Vprašali bi državnega sanitetnega referenta, če mu je kaj znano o tej umazanosti. V imenu pritožujočega se občinstva in ubogega uradništva prosimo, naj v likvidaturi rač. oddelka pri finančni direkciji vsaj nekoliko skrbni za snago.

Skrajna brezobzirnost. Iz učiteljskih krogov se nam piše: Neka silno občutljiva stranka se je vodstvu deske ljudske šole na Vrtači pritožila radi petja, ki jo baje moti v sicer mirnih in brezposelnih dopoldanskih urah. To je naravnost brez pretiravanja rečeno brezobzirnost. V šoli, kjer je 20° do 22° R. vročine, se vendar ne more ozirati na pritožbe brez podpisa, ker je očividno pisca samega sram neopravičene pritožbe. Komur petje ne ugaja in ga moti morda v lepih predpoldanskih urah, naj pa sam zapre lastna okna, ker mora vendar uvaževati blaginjo mladine, ne pa misliti samo na svojo lastno udobnost. Čujemo, da je slično pritožbo dobilo tudi vodstvo III. mestne deske ljudske šole, seveda tudi brez podpisa, ki jo je s primernim vpoštevavanjem vrglo — kamor tako spada — v koš! Ti ljudje nimajo najbrže nič otrok, ker sicer ne bi mogli zahtevati takih pretiranih želja.

Novodobna šiška. Naša sosed, prijazna šiška, se kaj urno razvija in lepša na vseh koncih in krajih. Stavijo se lepe zgradbe in otvarjajo vedno nova pota in ceste. Kako se je lepo razvila, pokaže se občinstvu na Binkoštno nedeljo na veliki "Slavčevi" pomladni veselici. Da pa se občinstvo preje orijentira po šiški, lotila sta se dva domača uženirja dela ter napravila krasne načrte regulirane šiške ter sta te načrte razstavila v izložbah knjigarne L. Schwentner, Prešernove ulice in trgovine s steklom F. Kollmann na Mestnem trgu slavnemu občinstvu na vpogled.

Celljski okrajni glavar baron Müller-Hörnstein je dobil naslov in značaj namestniškega svetnika.

Poreka. Danes se je poročil g. ing. ehk. Jakob Turk, vodja kmetijsko-kemičnega preskuševališča

v Ljubljani, s gospo Mici Bartlovo v Ljubljani. Iskreno čestitamo!

"Sava" društvo svobodomislinskih slovenskih akademikov na Dunaju namerja, da se vrši III. redni občni zbor v soboto, dne 6. t. m. v prostorih restavracije "Krautstoffel" (I. Universitätsstrasse 7) Začetek točno ob 7. zvečer. Svobodomislinski slovenski gostje dobrodošli!

Umrla je v Mokronogu gospa Marijana Bulc roj. Svete, so-proga ondodnega mesarja in gostilničarja gosp. Antona Bulca. N. v m. p!

Ustanovni občni zbor "Zveze narodnih društev za Štajersko in Koroško" bo ob Petrovem v Celju. Pristopne izjave se pošiljajo nadužiteljcu g. Pesku v Naračah pri Ptujski gori ali pa uradništvu "Domovine".

Planinci na Golici! V najlepšem cvetju je sedaj ta po svojem razgledu najimunitnejša in za sedaj, kakor po leti, pristopna gora. Kadilnikova koča na vrhu Golice je že preskrbljena z vsem potrebnim provijantom in pijačo. Kdor je prijatelj planinske narave v krasnem pomladnem cvetju, ko snežnobeke narobe pokrivajo vse goliške planjave od vznožja do vrha, naj ne zamudi binkoštnih praznikov in poleti na Golico.

Ustanovni občni zbor šentlškega "Sokola" bo v nedeljo popoldne ob 5. v St. Vidu pri Zibertu. Na zdar!

Boj za št. Lenart v Slov. Goricah. Nemci so se vrgli v veliko silo na št. Lenart v Slov. Goricah na Štajerskem. Na vsak način ga hočejo ponemčiti. Pred vsem jim je napoti slovenska šola in slovensko učiteljstvo te šole. Temu hočejo postaviti nasproti nemško šolo in nemško nacionalno učiteljstvo, kajti kakršna je šola in učiteljstvo, taki so potem prebivalci kraja. Nemci očitno priznavajo, da se je boj za št. Lenart še le pričel in da se razvije v pravo vojno. Usodopolno bo za onega, ki bo premagan v tej ljuti vojni, posebno za Slovence, če bomo premagani. Pomenljivo so besede, ki jih beremo v nekem nemškem listu: "Št. Lenartom bi veliko padlo..." Uvažujemo te besede in bodimo pripravljeni na naskoke sovražnikov!

Karavanski bratje v Ljubljani priredijo v nedeljo, dne 7. t. m. izlet v Celovec. Zbirališče je na državnem kolodvoru v Šiški ob 5. uri 15 m. zjutraj.

Prememba posesti. Trgovec Frankenda v Novem mestu je kupil hišo od svojega očca Ivana Perkana na Glavnem trgu.

Uboj. Pred tržaškimi porotniki je stal včeraj 33letni tovarniški čuvaj Frankosec, ker je 3. marca v prepru v Kantridi v Istri ustrelil s samokresom Stefana Dobreniča, da je ta umrl v par minutah. Obsojen je bil na 4½ leta težke ječe.

Samomor. Žile na rokah in na vratu si je prerezal samski posestnik Blaž Grulec v Celju. Našli so ga mrtvega ob Hudiinji. Vzrok samomora strah pred neko lastninsko tožbo.

Kolo je bilo ukradeno snoči nekemu tukajšnjemu gostilničarju. Kolo je črno pleskano, na sprednjem kolesu je gornji plašč, nekoliko raztrgan, držalo se iz plute in je na enem končnu obroček pokvarjen, enega pa nima. Kolo je imelo torbico z orodjem, je tvrde "Star" in je bilo vredno 150 K.

Izgubljene in najdene reči. Gospa Camila Rigetti je izgubila črno usnjato ročno torbico, v kateri je imela 3 ključke in nekaj posnetih, vredno 10 K. — Gospa Marija Likarjeva je našla pasji nagobčnik. — Goodec Sigmund Wohlfart je izgubil niklasto uro s posrebrano verižico. — Zasebnica Kristina Bayerjeva je izgubila ročno torbico, v kateri je imela za 15 K. drobca, bankovec za 20 K. in dvoje zlatih očal. — Vdova Ga. Marija Lukmannova je izgubila bankovec za 20 K. — Gosp. Ivan Peklenk je našel zavitek s trakovi. — Brivski pomočnik Alojzij Vibornik je našel usnjato torbico z manjšo svoto denarja. — Ga. Marija Kožuhovala je izgubila rjavo denarnico z večjo svoto denarja. — Andrej Logar je izgubil denarnico z manjšo svoto denarja. — Gosp. Alojzij Tikoč je našel srebrno remontoir uro s srebrno verižico.

"Društvena godba ljubljanske" koncertuje jutri popoldne v kinematografu "Edison", Dunajska cesta, nasproti kavarni "Evropa" in sicer pri predstavah ob 5, 6, 7, 8 in 9. zvečer.

"Društvena godba ljubljanske" koncertuje danes zvečer v hotelu "Južni kolodvor" (A. Seidl). Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina prosta.

Drobne novice.

— **Bavarski škofje** so vsem bavarskim katoličanom prepovedali obisk inomoškega vseučilišča, češ, da uči na tem zavodu prof. Wurmund modernistične krive nauke.

— **Paralik "Vaterland"** se ni potopil, kakor so pisali nekateri časopisi, ampak je usidra pri Antverpnu.

— **Nidostna obravnava v pravdi Polanyi-Lengyel** bo šele jeseni. Pravdni akti tehtajo že sedaj 37 kilogramov.

— **Jubilaški spoved na Dunaju** se najbrže preloži, ker zahteva občinski svet, da se morajo ob slavnostnem prostoru podreti lesene galerije, ki ovirajo promet.

— **Bivši milijonar Philipshorn v Berlinu** je bil zaradi poverjenja in konkursa obsojen v devetletno ječo.

— **Zločini ruskih teroristov.** Grad Kroncil ob progi Varšava-Sol dav so ponoči napadli teroristi, ga oropali in zažgali. Oskrbnika in njegovo ženo so ustrelili.

— **Truplo Emila Zole** so včeraj izkopali na pariškem pokopališču Montmartre ter ga prenesli v Pantheon.

Izpred sodišču.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Nečloveška mati. Na zatožni klopi sedi 22 let stara Marija Križanec, kavarniška blagajničarka iz Ceste pri Rogatu doma, zaradi umora svojega 2½ meseca starega otroka, krščenega na ime Gizela. Dne 8. novembra m. l. je obvestil župni urad D. M. v Polju tukajšnje okrajno sodišče, da je Marija Križanec, natakarka v tovarniški restavraciji v Velčah porodila nezakonskega otroka, in kmalu po porodu zapustila ta kraj. Ljubljansko sodišče je odstopilo dotične spise okrajnemu kot za to pristojnemu sodišču v Rogatu. To sodišče, kot nadvarstvena oblast, je uvedlo poizvedbe po nezakonski materi, in dognalo, da službuje kot blagajničarka v kavarni "Narodni dom" v Pulju. Vsled tega je naprosilo sodišče tamonjši mestni urad, da bi nezakonska mati izpovedala o preskrbljenju tega otroka in o nezakonskem očetu. Dne 6. marca t. l. se je Križanec na povabilo zglasila pri tem uradu ter izpovedala, da je oddala svojega otroka v Sarajevo neki babici v oskrbovanje. Drugi dan se je pa zopet zglasila pri tem uradu s prošnjo, naj bi se je ne klicalo več k zaslišbi, ker se boji izgubiti službo, a že čez dva dni se je zopet tu prostovoljno zglasila in priznala, da je otroka umorila. Obdolženka je leta 1906. porodila prvega nezakonskega otroka, katerega ima v oskrbi pri Jožefi Capellan v Gorici. Drugega otroka je imela z agentom Moricem Rausehom, s katerim se je seznanila v Splitu. To dete je porodila dne 30. oktobra 1907 v Velčah ter ga dala tam v rejo Alojziji Predikaka. Kako lahkomišljenega značaja da je obdolženka, kaže dejstvo, da se v obeh slučajih ni brigala za izterjanje alimentov od nezakonskih očetov, in šele, ko se je proti njej uvedla preiskava radi umora, je sodišče očeta prvega nezakonskega otroka (Adele) prisililo k plačevanju primernih alimentov. Obdolženka svoje dejanje odkrito prizna. Marija Križanec je služila v raznih krajih kot natakarka in blagajničarka. Ker je imela sama skrbeti za dva nezakonska otroka, je sklenila, oddati mlajšega Gizela svojim staršem, ki imajo kmetijo v Cesti. A kmalu se je ustrašila teh misli in sklenila, se otroka iznebiti. Pripeljala se je v Ljubljano in se nastanila v hotelu pri "Lloyd". Peljala se je z izvoščkom po otroka v Velče in ga vzela seboj. Otrok je mirno spal, ko ga je prinesla v svojo sobo, nato je vzela karbolovo kilino, ki jo je imela v steklenici ter zliła nekaj kapljic tega strupa otroku v usta, ki je po preteku treh ur umrl. Mrtvega otroka je spravila v svoj kovček, in ker ji je primanjkovalo sredstev, zastavila je v Ljubljani svoj zlati zapustnik ter se z mrtvim otrokom odpeljala v Trst. Tam si je najela prenočišče v hotelu "Evropa" in se vpisala za Ilono Hofmann. Drugi dan je zavila otrokovo truplo v papir, najela čolnarja, da jo je vozil po morju, potem pa neopazno zavitek v morje spustila. Iz Trsta se je odpeljala v Pulj, kjer je dobila v kavarni "Narodni dom" službo. Obdolženka trdi, da so jo le pomankanje, skrbni in sramota pred svojimi starši do tega privedli. Temu nasproti sta pa njena roditelja izjavila, da bi bila drage volje otroka v rejo vzela. Priča Alojzija Predikaka je izpovedala, da jo je iznenadila vest, ko je dne 19. januarja t. l. prišla obdolženka k nji, da bo otroka vzela in ga nesla materi na Štajersko. Seboj ni ničesar prinesla, da bi otroka zavila, in poleg še pripomnila, da se tak otrok ne prehladi, tudi mleka ni marala seboj, katerega ji je priča ponujala. Dalje pravi priča, da se ji je čudno zdelo, ko se je z otrokom peljala z izvoščkom mesto na postajo Zalog, v Ljubljano. Tudi druge priče izpovedo, da je bila Marija Križanec zelo nezanesljiva oseba in službah, da je dosti za-

služila ter na več krajih kot blagajničarka dolg pustila, sploh je bila skrajno lahkomišljena. Obdolženka ne ve na vse te izjave dosti ugovarjati.

Porotnikom so bila stavljena tri vprašanja, od katerih so prvo glaseče se na umor, in tretjo zaradi lažnivega zglasenjasoglasno potrdili, drugo, če je izvršila umor v duševni nezmožnosti, pa zanikali. Sodišče je obsojilo Marijo Križanec v smrt na vesalnih.

Uboj. Ignacij Klopčar, 18 let stari kovaški pomočnik v Tomačevem, je imel vsled preziranja neko mržnjo proti fantoma Janezu Mavcu in Janezu Blažu, saj se je sam proti Avgustu Japelju izrazil, da ima na oba piko. Bilo je 8. majnika t. l. zvečer, ko je fant Miha Anžin pred cerkvijo v Tomačevem vprico drugih dražil Janeza Mavca, češ, da je on Rudolfa Dobovška, ljubimca nekega domačega dekleta, podil. Mavc je zadrževal neresničnost tega sumničenja, in da bi se popolnoma opravičil, poklicali so na odgovor fanta Jožefa Cundra, ki je te čenčarije raztrosil. Cunder je res prišel na vas, Mavc ga je stavil na odgovor, potem mu pa dal zaušnico. Klopčar, ki je med tem sedel na travi, je takoj skočil pokonen, ter hitel za Mavcem, ki se je hotel lotiti Cundra. Da bi pretep zabranil, ovil se je poleg stoječi Janez Blaž Klopčarju okoli vrata, a Klopčar se je urno obrnil in dregnil Blaža z ostrino v levo ramo, enkrat pa v hrbet. Med tem ko je bila prva poškodba lahkega značaja, je bila druga smrtonosna, kajti nož je prerezal med 8 in 9 rebrom leva pljuča in levo polovico prepone. Oddali so Blaža v deželno bolnico, kjer se ga je moglo še zaslizati, tretji dan po tem dogodku je pa umrl. Obdolženec je vse odkrito priznal.

Obdolženec je bil spoznan krivim le pregreška zoper telesno varnost in obsojen na 5 mesecev zapor.

Nesreča nikdar ne počiva. Tovarniška delavca na Savi, in sicer 18letni Blaž Lipovec in istoletni fant Anton Razinger sta se vzlele temu, da sta si bila dobra prijatelja, vendar večkrat kaj sporekla. Tako se je zgodilo tudi dne 23. svečana t. l. v tovarni, da je vrgel Razinger vsled prepira prijatelju Lipovcu žrebelj v obraz, kar je pa tega tako razjezilo, da je zgrabil špičasti kremplj ter ga vrgel proti Razingerju in ga zadel na glavo. Prizadejal mu je s tem precej močno poškodbo in se je Razinger vsled bolečin jokati. Razingerja je bolela nekaj časa glava, zdravniške pomoči pa ni iskal, ker se je bal za Lipovca, da bi ne bil kaznovan. Hodil je redno v tovarno na delo, vendar se je materi zdelo, da sin vedno bolj bled postaja. Imel je vedno bolečine v glavi. Dne 24. sušca t. l. je postal Razingerju pri delu tako slabo, da je moral iti domov, kjer se je onesvestil in kmalu potem umrl. Raztelesba je dognala, da je bila edino rana na glavi kriva njegove smrti, kajti pod zaceleeno kožo se je mečje naprej na glavi gnajilo in skozi malo odprtino lobanje so prišli majhni gnojni delci na možganske opne, in ker se je mehka možganska opna vnela, nastopila je Razingerjeva smrt. Lipovec ničesar ne taji. — Sodba sledi.

Druga današnja razprava proti Jožefi Knas v radi hudodelstva goljufije se je preložila, ker bodo zdravniški izvedenci preiskovali njegovo duševno stanje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dijaške demonstracije na Dunaju. Dunaj, 4. junija. Ob 11. dopoldne je prišlo okoli 3000 dijakov v sprevedu pred parlament, kjer je bilo postavljenih 30 redarjev. Dijaki niso dali nobenega povoda, da bi redarstvo posredovalo.

Urednik lista "Information" — umrl. Dunaj, 4. junija. Danes je tu umrl urednik korespondence "Information" Josip Graf, star 61 let. Pred leti so Grafu odrezali obe nogi.

Poslanska zbornica. Dunaj, 4. junija. Zbornica je danes skoro prazna. Nadaljuje se podrobna debata o proračunu. Poslanec Stark je imel pri svojem govoru samo enega poslušalca Čeha Kotlaša. Ta pa je ostal v zbornici samo zbog tega, ker je bil vpisan kot prihodnji govornik. Domobranski odsek je sprejel spremenjeni obrambni zakon in pričel razpravo o zakonskem načrtu glede podpore rodbinam na orožnih vajah nahajajočih se rezervistov.

Stavka na visokih šolah. Dunaj 4. junija. Valed stavke dijaštva je bilo dunajsko vseučilišče zatvorjeno. Dijaštvo je ob 7. zasedlo vse učne dvorane ter prepovedalo vsa predavanja. Nato je prišel rektor

dr. Ebner v avlo ter naznanil, da sestra tako dolgo vsa predavanja, dokler ne bodo dane garancije, da se bo lahko svobodno poučevalo. Univerza bo zatvorjena čez binkošne praznike. Tudi tehnika in visoka šola za poljedelstvo sta bili zatvorjeni radi splošnega štrajka. Na živinozdravniški visoki šoli prično s stavko jutri. Danes se je zglasila deputacija pri ministru Schönaichu.

Praga, 4. junija. Stavka na nemški univerzi je splošna, na češki pa samo delna.

Praga, 4. junija. Hrvaški akademiki — 300 na številu, — ki so pred kratkim prišli semkaj iz Zagreba, so sklenili, da se pridružijo splošni stavki.

Nezaupnica nemškimi svobodnimislalnim strankam.

Dunaj, 4. junija. Odbor svobodnomislalnega dijaštva je sklenil resolucijo, v kateri izreka vladi in deutorici nemških strank nezaupnico radi njih postopanja v aferi Wurmund.

Ekshumiranje Emila Zole. Pariz, 4. junija. Včeraj so ekshumirali mrtvo truplo Emila Zole in je prenesli v "Pantheon". Pred "Pantheonom" je prišlo do hrupnih demonstracij.

Deželnozborske volitve na Pruskem. Berlin, 4. junija. Do sedaj je znan izid volitev v 265 okrajih. Konservativci so izvojevali 80 mandator, svobodni konservativci 46, nacionalni liberalci 37, pruska ljudska stranka 18, svobodnomisleleci 16, center 68, Poljaki 4, socialisti 3, Danci 2, eden poslanec pa je divjak.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 206. Srednji zračni tlak 736.9 mm.

mesec	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
1.	9. zv.	737.7	19.9	sl. sever	jasno
2.	7. zv.	739.1	15.4	sl. jvzh.	
	2. pop.	737.1	28.9	sr. vzhod del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 21.9°, norm. 16.3°. Padavina v 24 urah 0.0°

Se dobi povsod!

Kalodont

neobhodno potrebno zobna Creme

zdrži zobe čiste, bele in zdrave.

+

Žalostnim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem bridko vest, da je po dolgi mučni boleznii umrla danes, dne 3. junija gospa

Marijana Bulc roj. Svete

v starosti 36 let, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče.

Pogreb drage pokojnice bo v petek, dne 5. t. m. ob 8. dopoldne s sveto mašo pri farni cerkvi.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v farni cerkvi in na Žalostni gori.

Drago rajniko priporočamo v trajen spomin in molitev.

V Mokronogu, 3. junija 1908.

2006 **Žalujoči os'ali.**

Moško kolo

znamke Puch I. vrste s prostim tekem se ceno prodajo. 1945-3

Kje, pove uprav. "Slov. Naroda".

Dve veliki zrcali in nekaj pohištva se takoj prodajo

v Kolizeju II. nadstr., vrata 107.

Generalni zastop za Kranjsko in Primorsko

odda najbolje vpeljana avstrijska zavarovalna družba za zavarovanje proti ognju, življenju, nezgodam, vltomu, proti vbitju šip, proti poškodovanju na prevozu itd. Reflektira se na tako osebo, katere ne bi samo pobirala premije pri že zavarovanih strankah, nego na tako, ki bi bila sposobna v sgoraj navedenih strokah posloovati uspešno.

Ponudbe s priporočili pod "zavarovalna" na upravništvo "Slovenskega Naroda". 2005 -

Resna ženitev!

Mladenč v dobri službi, s samostojnim gospodinjstvom, katerega ne veseli zahajati o družbo, zato ni imel prilike se seznaniti z damami, išče tem potom primerne družice. Je treznega, mirnega vedenja in izobražen. Reflektira se na gospodinjstvo do 40 let 3 usaj 10.000 K premoženja.

Ponudbe s polnim imenom pod „10 tišoč“ na uprav. „Slov. Naroda.“ Da se varuje medsebojna diskretnost, posreduje obojestransko korespondenco le uprav. „Sl. Naroda.“. 2021-1

Zlata svetinja
Berolin, Pariz, Rim itd.
3002 52

Seydlin

Najboljše kozm. čistilo za zobe

Izdeluje: O. Seydl
Stritarjeva ulica 7.

Proda se takoj 1½ leta star rjav

pes prepeličar

(irski setter).

Več se izve pri uprav. „Slovenskega Naroda.“. 2004-1

Službo pisarja

v mestu ali na deželi išče mladenič z lepo pisavo ter vajen korespondence. Nastopi lahko takoj. — Ponudbe pod „marljiv“ poste restante Gornji Logatec. 1954-3

Blagajne,

varne proti požaru in vlom, „Fox“ pisalni stroji, ameriško pohištvo za pisarnice ceneje nego kjerkoli. — Bečko skladišče blagajna, delničarsko društvo Zagreb, Ilica 22. 3424-102

Odda se takoj

slovenska brivnica

v Gorici.

Mesečni dohodek K 500.—. Pogoji so zelo ugodni, ker se lahko odplačuje v mesečnih obrokih nat. let.

Pismena vprašanja na Rudolfa Draševka v Gorici. 1979-3

Spreten

kovinski strugar

(Eisendreher) zmožen obeh deželnih jezikov se išče za čimprejšnji nastop. Prednost imajo taki, ki so že delali v kaki predilnici. 1985-2

Ponudbe z zahtevo plače na uprav. „Slov. Naroda“ pod „kovinski strugar“.

„Enonadstropna novozidana“

hiša

v Slovenski vasi pri Kočevju, blizu železnice, kjer se sedaj izvršuje gostilna, s hlevom, ledenico, sadnim vrtom, kegljiščem in 80 do 85 orlov sveta, največ gozda, se proda iz proste roke. 1961-3

Vprašanja na Adolfa Braune, v Kočevju št. 96.

K. Linhart

urar
c. kr. drž. železnice
Ljubljana,
Marije Tere-
zije cesta št. 7.
ima

za birmo

v zalogi dobre ure 1949 2 po tovarniških cenah.

Poprave tudi najtežje, se zajamčeno hitro in najceneje izvršujejo v lastni delavnici.

Majerja

Notarska pisarna v Ljubljani sprejme sa popoldne

pomožnega uradnika

treznega, poštenega, od 40—50 let starega, k 12 govedi in 12 praščem, ki bi znal tudi molsti, išče Franc Tavčar, posestnik in trgovec v Seleh proti dobri plači. Vstop takoj. 1993-2

ali uradnice s lepo pisavo. 1991-3
Ponudbe s svedočbami na uprav. „Slovenskega Naroda“.

Primerna birmanska darila

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

Moderna svilena krila

iz žumeče svile, dalje krila iz listra, klota in batista. Predposniki za

... dame, deklice in otroke — vedno v največji zalogi pri ...

P. Magdič, Ljubljana, Prešernove ul. 7.

Razpisujejo se službe

1. občinskega tajnika, 2. sluge, 3. redarja

na Jesenicah.

Občinski tajnik dobi letne plače 1840 K, občinski sluga mesečno 83 K in prosto stanovanje ter uradno obleko, občinski redar mesečno 80 K in uradno obleko. Nastop službe lahko takoj, želi se čimprej. Prošnje naj se vložijo pri podpisnem županstvu do 10. junija 1908.

Županstvo Jesenice na Gorenjskem

dne 2. junija 1908.

Gričar & Mejač

Zaloga zgotovljenih oblek za gospode in dečke
Konfekcija za dame in deklice.

— Ljubljana —
Prešernove ulice št. 2

Ad. št. 3435.

Razglas.

2002-1

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dne 14. januarja, oziroma 14. aprila 1908 razpisuje podpisani mestni magistrat

javno pismeno ponudbeno razpravo

za zgradbo novega betonskega kanala v Japljevi ulici in podaljšanje glavnega cestnega kanala na Miklošičevi cesti ter kanala iz kamenih cevi v Jenkovi ulici na dan

16. junija 1908 ob 10. dopoldne.

Načrti, proračuni, pogoji in drugi pripomočki so razgrnjeni v pisarni mestnega stavbnega urada ob navadnih urah vsakemu na vpogled.

Ponudbe, v katerih so posamezne cene, kakor tudi preračunjeni zneski s številkami in besedami navesti, vložiti je ob določenem času zapечатene in s 5% nim vadijem, ki ga je določiti na podlagi proračunjenih vsot opremljene, pri mestnem stavbnem uradu.

Na ponudbe, katere ne bodo povsem razpisanim pogojem ustrezale in na take, katere se bodo pogojno glasile ali se prekasno vložile, se ne bodo oziralo.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 30. maja 1908.

Podružnica v Spiljetu. Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Del. glavnica K 2.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond K 200.000.

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po

4½%

Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po kulantnem kurzu.

868 27

Za birmo!

Velika izber

fine

krasnih oblek za dečke. salonske obleke lastnega izdelka.

A. KUNC

Ljubljana, Dvorski trg št. 3.

!! Za birmance !!

dobe

:: botrice in botrčki ::

primerna birmanska darila

različnih lepih ur z zlatimi in srebrnimi verižicami, uhanov, zaplestnic, broš itd.

po najnižjih cenah

pri znani trvdki

1916 4

L. ČERNE

zlatar in trgovec z urami ter zapletež sodn. ce. illec

Ljubljana, Wolfve ulice 3.

1948-3

ANTON ŠARC

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 8.

Šivalnica z elektr. obratom: Sv. Petra nasip št. 7.

:: Svetilnikalnica: Kolodvorske ulice št. 8. ::

Srajce za gospode po meri od K 4.—

„ „ „ iz angl. cefirja „ „ 6.—

Opreme za neveste (izborno domače delo) „ „ 400.—

Okazija mnogovrstnega perila, posamezni modeli.

Zelo znižane cene.

Kako ozdravim?

Tega uči naša 64 strani obsežna ilustrovana

brezplačna knjiga

Priporočamo zato vsakemu bolniku, zlasti takim, ki jih muči nervoznost, nevrastenija, revmatizem, bolezn v križu in glavi, želodčne in črevesne težave, srčna slabost, ohromelost itd. in oslabele vseh vrst naj se takoj obrne na nas in kdor pošlje z dolaj stoječ kupon, dobi takoj našo gori navedeno brošuro v zaprti kuverti gratis in franco.

Premnoga zahvalna pisma potrjujejo presijajno velike in senzacionalne uspehe našega zdravilnega načina. 2003

Elektroterapevtska ordinacija, Dunaj I., Neuer Markt 14 I. nadstr. odd. 61.

4. junija 1908.

Kupon za brezplačno knjigo.

Elektroterapevtska ordinacija na Dunaju I., Neuer Markt 14, I, odd. 61.

Prosim, pošljite mi knjigo „Razprava o moderni elektroterapiji“ gratis in franco pod zaprto kuverti.

Ime:

Naslov:

Za dame specialna damska brošura.